

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Brigity Chrástilové a doc. JUDr. Petra Průchy, CSc., v právní věci **žalobkyně: M. Š.**, zastoupena Mgr. Rudolfem Krejčíkem, advokátem, se sídlem nám. Krále Jiřího z Poděbrad 24, Řevnice, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 11. 2006, č. j. 1 Cad 71/2006 - 21,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovaná **je povinna** nahradit žalobkyni náklady řízení o kasační stížnosti ve výši 800 Kč k rukám advokáta Mgr. Rudolfa Krejčíka do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení (dále též „žalovaná“) ze dne 22.5.2006, č. X, byla zamítnuta žádost žalobkyně o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále též „zákon o důchodovém pojištění“). Žalovaná své rozhodnutí odůvodnila tím, že podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 11. 5. 2006 není plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 30 %. V této souvislosti byl citován § 39 zákona o důchodovém pojištění, podle něhož je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, o níž rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 14. 11. 2006, č. j. 1 Cad 71/2006 - 21, tak, že rozhodnutí žalované ze dne 22. 5. 2006 zrušil a věc žalované vrátil k dalšímu řízení s tím, že žalované uložil povinnost zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 1904 Kč. V odůvodnění svého rozsudku po citaci § 86 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, poukázal městský soud na to, že z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze ze dne 26. 9. 2006 bylo zjištěno, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., protože soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je třeba zrušit ve smyslu § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a zároveň vyslovil, že věc se vrací žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).

Proti tomuto rozsudku podala žalovaná kasační stížnost, v níž namítá nezákonnost rozsudku městského soudu spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení (§ 103 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.). Uvádí, že v daném případě je předmět soudního sporu určen tím, o čem bylo rozhodnuto ve správním řízení. Předmětem je tedy rozhodnutí žalované ze dne 22. 5. 2006 o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod, tzn. zamítnutí dávky, na kterou účastnice řízení uplatnila žádost. Nikoliv posouzení, zda splňuje podmínky nároku na přiznání částečného invalidního důchodu. Podle názoru žalované měl tedy městský soud rozhodnout pouze o tom, o co byl účastníci řízení požádán. Žalovaná zdůrazňuje, že plný invalidní důchod a částečný invalidní důchod jsou podle zákona o důchodovém pojištění dva různé druhy důchodů, přičemž řízení o přiznání každé z těchto dávek se zahajuje na základě písemné žádosti ve smyslu § 81 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. Ustanovení § 86 odst. 3 uvedeného zákona je ustanovení speciální, které umožňuje žalované přiznat bez nové žádosti jiný důchod, než o který občan požádal, pokud jde o plný nebo částečný invalidní důchod, jestliže v průběhu řízení o přiznání důchodu se zjistí, že občan je plně nebo částečně invalidní. V daném případě byla skutečnost, že žalobkyně je částečně invalidní, zjištěna až v přezkumném řízení soudním, nikoliv v průběhu řízení o přiznání důchodu. Proto podle názoru žalované nelze použít § 86 odst. 3 uvedeného zákona, jak městský soud nesprávně uložil žalované. Žalovaná je přesvědčena, že rozhodla správně v souladu se zákonem o zamítnutí žádosti žalobkyně o plný invalidní důchod, když podle zjištění Pražské správy sociálního zabezpečení v Praze 5 tato nebyla uznána plně ani částečně invalidní. Na základě zjištění Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí a po podání žádosti o částečný invalidní důchod žalobkyni žalovaná rozhodne o tomto jejím nároku. Na podporu svého tvrzení odkazuje žalovaná na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 6 Ads 12/2004, ve kterém uvedený soud vyslovil tento právní názor: „Předmět sporu, který je určen tím, o čem rozhodla stěžovatelka, tj. o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod, vymezuje rozsah přezkumné pravomoci soudu a nelze proto v tomto řízení rušit věcně správné rozhodnutí jen proto, že žalobce byl shledán částečně invalidní“. Vzhledem k uvedenému žalovaná namítá nesprávné právní posouzení věci městským soudem a navrhuje, aby napadený rozsudek byl Nejvyšším správním soudem zrušen a věc vrácena městskému soudu k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí.

Ve vyjádření ke kasační stížnosti žalobkyně uvedla, že napadený rozsudek považuje za správný a ztotožnila se i s právním posouzením věci městským soudem. Navrhla proto, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu jako věcně správný potvrdil a žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení.

Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které žalovaná uplatnila ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

V projednávané věci jde o posouzení, zda soud může zrušit rozhodnutí žalované a věc jí vrátit k dalšímu řízení, pokud v řízení o přezkoumání rozhodnutí žalované o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod se zjistí, že žadatel o důchod je částečně invalidní. Stejnou otázku posuzoval Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 Ads 13/2006 - 51 ze dne 28. 3. 2007, kdy dospěl k následujícímu právnímu názoru: „V řízení o přiznání plného invalidního důchodu je v důsledku úpravy obsažené v § 81 a § 86 odst. 3 zákona č. 592/1991 Sb. nositel pojištění (ČSSZ) povinen přiznat popřípadě i jen částečný invalidní důchod; zamítne-li žádost o plný invalidní důchod a soud v přezkumném řízení soudním po doplnění dokazování zjistí, že žadatel je částečně invalidní, zakládá takové zjištění oprávnění zrušit napadené rozhodnutí o zamítnutí žádosti proto, že jiný úkon správního orgánu, jenž byl závazným podkladem (posudek lékaře OSSZ), z něhož nositel pojištění vycházel, z hlediska skutkového i právního nevyplývá. Nositel pojištění pak přizná částečný invalidní důchod i bez nové žádosti“. Šestý senát Nejvyššího správního soudu přitom nevidí důvodu se od uvedeného názoru v projednávané věci odchýlit.

Poukaz žalované na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 6 Ads 12/2004 je v této věci nepřipadný, protože v citované věci se jednalo o jiný skutkový stav. V citované věci se totiž jednalo o situaci, kdy sice žalovaná zamítla žádost o plný invalidní důchod, ovšem žadatel již částečný invalidní důchod delší dobu pobíral, takže nepřipadalo v úvahu, aby o jeho částečném invalidním důchodu bylo znovu rozhodováno.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšné žalobkyni soud proto přiznal náhradu nákladů řízení, jež spočívá v náhradě nákladů souvisejících s jejím zastoupením advokátem. Zástupce žalobkyně výši odměny nevyčíslil, Nejvyšší správní soud proto podle obsahu spisu přiznal odměnu za jeden úkon podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (vyjádření ke kasační stížnosti) společně s částkou 300 Kč, představující náhradu hotových výdajů podle § 13 uvedené vyhlášky.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdlil
předseda senátu